

ת"פ 17804/10/19 - מדינת ישראל נגד לואי אבו עזיזה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17804-10-19 מדינת ישראל נ' אבו עזיזה(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד

נגד

הנאשם

לואי אבו עזיזה (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד שרית גולן

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסדר אודות העונש, בעבירות של שוד מזוין בחבורה לפי סעיף 402(ב) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, והחזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) + 29 לחוק.

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן, עובר ליום 25.9.19 סיכמו הנאשם ושותפו לשדוד את סניף מגה בעיר ברח' חנה סנש 20 בחיפה. לצורך כך הגיעו השניים לאזור הסניף על מנת לבצע תצפיות מקדימות והצטיידו מבעוד מועד בשני סכינים, בגדי החלפה, תיק וכיסויי ראש שנועדו להסתיר את פניהם. בשעה 20:15 הם נכנסו לסניף עם כיסויי ראש כאשר כל אחד אוחז בסכין, ומי מהם אמר בעת הכניסה את המילה "שוד". באותה עת עבדו בסניף שתי קופאיות. הנאשם הורה לקופאית להעביר לידיו את כל הקופה תוך שהוא מנופף בסכין לעברה בעוד ששותפו עלה במדרגות לקופה הראשית, שם עבדה האחראית והורה לה לרדת למטה. בדרכו למטה לקח השותף את תיקה האישי של הקופאית שהכיל דברי ערך. הנאשמים נטלו מהשוד סכום כולל של ₪ 7,688 ומספר חפיות סיגריות ואת תיקה האישי של האחראית.

טיעוני המדינה לעניין העונש:

3. המדינה טענה שהערכים החברתיים שנפגעו היו שמירה על שלמות הגוף וכבוד האדם, פגיעה ברכוש ובקניין, בתחושת הביטחון ובסדר החברתי. נטען שמדובר באירוע שוד חמור שבוצע בצוותא חדא תוך שימוש בנשק קר שכלל תכנון מוקדם משמעותי (הסיוורים המקדימים והצטיידות באביזרים).

עמוד 1

נטען שאין כל נסיבה מקלה והנאשם בחר בכל נקודת זמן שהיא להמשיך בשרשרת מעשיו העברייניים. כמו כן צוין לחומרא את קור הרוח בו בוצעה התוכנית והנזק שנגרם לנפגעות העבירה שהיו נשים כבנות 50 ו-70.

נטען שנגנב סכום משמעותי והתקיים גם פוטנציאל אמיתי לשימוש באלימות פיסית כלפי הנפגעות באמצעות הסכינים.

נטען שכל הקריטריונים הקבועים בסעיף 40ט לחוק התקיימו לצד החמור ושחלקו של הנאשם באירוע היה מרכזי והוא יכול היה להבחין בפסול במעשיו ולהימנע מהם.

4. באשר למדיניות הענישה הנוהגת צוינו המקרים הבאים:

ע"פ 3658/14 אלכסנדר יליסייב נ' מדינת ישראל (23.1.2015), שם הורשע המערער בביצוע שוד בנסיבות מחמירות ונידון ל-4 שנות מאסר בפועל כשבעברו הרשעות פליליות רבות. באותו מקרה הוא נטל סכין מטבח גדולה ושדד אישה שהגיעה למרכז קניות עת עמדה לצאת מרכבה. נקבע מתחם של בין 3-6 שנות מאסר בפועל והערעור לביהמ"ש העליון נדחה כאשר צוין שאמנם לא נגרם נזק פיסי אך נגרם נזק נפשי קשה למתלוננת.

ע"פ 5780/13 מאיר בן אבו נ' מדינת ישראל (16.7.2014), שם הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בשוד בנסיבות מחמירות והחזקת סכין, בכך ששדד חנות מכולת באיומי סכין יפנית אותה הצמיד לצווארו של המתלונן. נקבע מתחם ענישה של בין 3-6 שנות מאסר ונגזרו 52 חודשי מאסר בפועל לנוכח עבר פלילי עשיר והתמכרות לסמים. בערעור הופחת המתחם בין 30-60 חודשי מאסר והופחת העונש ל-45 חודשי מאסר.

ע"פ 6001/13 אלמו קסה נ' מדינת ישראל (27.1.2014), נאשם צעיר עם עבר פלילי בעבירת אלימות הורשע על פי הודאתו בעבירה של ניסיון שוד של תחנת דלק באמצעות סכין, עת היה שתוי. באותו מקרה הוא תפס את ידו של המתלונן ועיקם אותה במהלך האירוע, הוא אף זרק עליו מוצרים שפגעו בראשו. הערכאה הדיונית קבעה מתחם של בין 2-5 שנות מאסר ונגזרו 33 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ת"פ 6003-06-13 מדינת ישראל נ' גבריאל בן הרוש (15.9.13), נאשם כבן 20 עם עבר פלילי מכביד הורשע על פי הודאתו בשוד חנות תחנת דלק כאשר היה רעול פנים וחמוש בסכין. באותו מקרה נשדדו תחת איומים 2,692 ₪. נקבע מתחם ענישה בין 2-5 שנות מאסר ונגזרו 3 שנות מאסר.

במקרה דנן נטען למתחם ענישה הולם שבין 3-6 שנות מאסר.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם נטען שיש לזקוף לזכותו את הודאתו וחסכון זמן שיפוטי והצורך לשמוע את עדות נפגעות העבירה.

באשר לשיקולי שיקום, נטען כי לא מתקיימות במקרה דנן נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם הענישה כאשר בתסקיר עולה שימוש באלכוהול ושימוש מזדמן בסמים. נטען שהנאשם אמנם שולב בתוכנית הכנה לטיפול במסגרת מעצרו אף שבתסקיר הוערך סיכוי גבוה להישנות עבירות ולא הומלץ על ענישה שיקומית במסגרת הקהילה. המדינה ביקשה שיוטל עונש בשליש התחתון של המתחם, מאסר על תנאי משמעותי ופיצוי לנפגעות העבירה.

טיעוני הסנגורית:

5. הסנגורית טענה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על מעשיו ומתחרט. נטען למנעד רחב בכל הקשור למתחם הענישה בעבירות שוד מזוין שנע בין עבודות שירות ועד 3 שנות מאסר בפועל. נטען שבעבירות שבוצעו בסכין שלא לוותה באלימות אלא באיומים בלבד, האירוע מתאים למתחם שהוצע.

הסנגורית הדגישה שאין היא עותרת להטלת עבודות שירות למרות שהדבר ניתן על פי הפסיקה. צוין שמדובר בשני מבצעים כאשר המבצע השני היה קטין שהיה קרוב לגיל הבגרות, והוא שוחרר לחלופת מעצר ונטען שייתכן שעל פי התקדמות התיק שלו יישלח להמשך שיקום בסופו של עניין.

נטען שביחס לנאשם בגלל מגבלות של המשפחה לא הצליחו להציע חלופה מתאימה, ונטען שאין להחשיב דבר זה לחובת הנאשם בעת הטלת העונש.

צוין שהנאשם נוקט בהליכי שיקום בעת מעצרו, דבר שהוא יוצא דופן, ונטען שהדבר משתקף בתסקיר. נטען שאמנם לא חל כלל אחידות הענישה אך לא ניתן להתעלם לחלוטין מהנאשם השני.

עוד נטען שמדובר בנאשם שהוא צעיר גם כן, קרוב לגיל הבגרות.

הודגש שהתסקיר ציין פוטנציאל שיקומי ונטען שאילו היו מציגים חלופה בתחילת ההליך, האפשרויות שבפני הנאשם היו שונות בשלב הזה של ההליך.

ע"פ 5510/07 מדינת ישראל נ' מוסטפא סרסור (16.9.07), שם הורשע המשיב בשוד בנסיבות מחמירות כאשר הוא שדד עוברי אורח ברחוב וריסס אחד מהם באמצעות גז מדמיע ונמלט כאשר המתלוננת רדפה אחריו ותפסה אותו בשערו בתוך מכוניתו. הוא החל להימלט מהמקום והיא הועפה ונחבלה.

בערכאה הדיונית הוטלו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וצו מבחן, כאשר שירות המבחן המליץ על טיפול שיקומי. צוין שהוא היה בן 20 וביצע את העבירות בהשפעת האלכוהול.

בערעור הוחמרה הענישה ונגזר עליו מאסר בפועל למשך 10 חודשים.

ע"פ 3879/12 פלוני נ' מדינת ישראל (30.1.13), שם הורשע המערער על פי הודאתו בהסדר טיעון בשוד בנסיבות מחמירות והוטל עליו עונש מאסר בעבודות שירות בכפוף לתסקיר חיובי. לאחר מכן הוטל עליו עונש של 12 חודשי מאסר בפועל כאשר ביהמ"ש דחה את המלצת הצדדים וקבע שהעונש חורג לקולא מהעונש הראוי. בערעור הופחת העונש על מנת שיתאים להסדר טיעון, וזאת מפאת השיקול שיש לקבל הסדרי טיעון.

ע"פ 4154/07 מוחמד טהא נ' מדינת ישראל (9.9.07), המערער הורשע על פי הודאתו בתקיפה לשם גניבה בשוד בנסיבות מחמירות והוטלו עליו 10 חודשי מאסר בפועל. בערעור צוין שהעונש אינו חורג מרף הענישה כאשר המערער היה בן 18 בלבד בביצוע העבירות וללא עבר פלילי קודם וניתן תסקיר חיובי לגביו. בערעור הופחתה תקופת המאסר והועמדה על 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ 44790-02-15 מדינת ישראל נ' אזולאי (20.3.16), הורשע הנאשם בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות ובשתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע ב-2 אישומים. באישום הראשון, הוא קשר קשר עם אחרים לשדוד שליח של פיצה דומינוס תוך שימוש בנשק קר. באותו מקרה נגנבו 200 ₪, 2 מגשי פיצה ובקבוק שתיה והטלפון הנייד של השליח. באישום השני, קשר הנאשם עם שלושת האחרים לשדוד שליח של מסעדה ובאותו מקרה היכו את השליח באמצעות אלה וגנבו ממנו כ-100 ₪ ואת משלוח המזון וקופסת סיגריות. התסקיר שניתן בעניינו היה חיובי מבחינת אפשרות שיקום.

בסופו של דבר העדיף ביהמ"ש את הפן השיקומי על פני הפן העונשי והוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ותקופת מבחן ופיצוי למתלוננים.

ת"פ 30669-06-16 מדינת ישראל נ' קוזלוב (6.12.16), נגזר על נאשם שהורשע על פי הודאתו בביצוע שוד ותקיפה לשם גניבה עונש של 8 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה כתב האישום כלל 2 אישומים - ניסיון שוד של עוברת אורח ברחוב ואישום שני של ביצוע שוד כלפי עוברת אורח נוספת.

ביהמ"ש ציין את נטילת האחריות המלאה מצד הנאשם והאפשרות שמאסר ארוך יפגע בו ובאמו כאשר הנאשם היה בן 19 במועד האירוע ולנאשם סיפור חיים קשה של התמכרות לסמים בגיל 14. באותו מקרה שירות המבחן לא המליץ על גמילה מחוץ לבית הכלא אך המליץ על שילובו בגמילה בעת מאסרו.

דברי הנאשם

6. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, טען שהטיפול הקבוצתי מועיל לו וטען שלא יחזור על מעשים דומים בעתיד.

תסקיר המבחן:

7. בתסקיר שנערך ביום 19.5.2020 צוין הרקע האישי של הנאשם שהוא בן 20, הוא מנהל מערכת זוגית מזה

שנתיים. טרם מעצרו התגורר בבית אמו בחיפה ועבד בעבודות מזדמנות בשיפוצים עם אביו. עלה שבגין 14 החל השימוש המזדמן באלכוהול, הפסקת עבודה במשלוחים ושלילת רישיון שגרמו לו למשבר, כאשר לטענתו בעת ביצוע העבירות היה מצוי תחת השפעת אלכוהול.

במסגרת מעצרו הוא שולב בתוכנית יוזמה חדשה להכנה לטיפול בהתמכרויות ודווח על שילוב מוצלח. עוד צוין שהעבירות בוצעו על רקע הסתבכות כספית.

באשר להערכת הסיכון, צוין שלא היתה התרשמות מקווים עברייניים מושרשים באישיותו. עם זאת צוין סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד בגלל מאפייני אישיותו.

בסופו של עניין, נוכח חומרת העבירות לא הומלץ על חלופה מחוץ למעצר אך הומלץ על שילובו בכלא בתהליך שיקום.

דין:

8. הנאשם הוא כבן 20, ללא עבר פלילי קודם ושוהה במעצר החל מיום 2.10.19.

מבחינת ערכים חברתיים מוגנים, נפגעו הערכים של שמירה על שלום הציבור ובטחונו ושמירה על הקניין. אין ספק שהתקיים תכנון מוקדם ומשמעותי למקרה כפי שמעידות ההכנות שאף כללו תצפיות והכנת ציוד. כמו כן חלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה מלא. לאור השימוש בנשק קר התקיים פוטנציאל נזק משמעותי. הנאשם יכול היה לדעת אודות הפסול במעשיו ולהימנע מהם.

בנסיבות המקרה, מתחם הענישה נע בין 2-5 שנות מאסר.

באשר לעונש בתוך המתחם, אציין את קבלת האחריות, הבעת החרטה והמהלכים שנאשם עושה לקראת שיקום על אף שהוא נמצא במעצר.

נראה לי שבמקרה דנן התסקיר מבוסס ויש לתת דגש לפן השיקומי תוך כדי הטלת ענישה שבכל זאת תשקף את חומרת העבירות.

9. **אשר על כן, אני מטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:**

א. 20 חודשי מאסר בפועל שתקופת מעצרו מיום 2.10.19 תנוכה מהם.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים ממועד שחרורו שיופעלו במידה והנאשם יעבור עבירות שוד או אלימות מסוג פשע.

ג. פיצוי בסך 2,500 ₪ לכל אחת מנפגעות העבירה (2) לתשלום עד ליום 1.9.20.

ד. הנני ממליץ בפני רשויות שב"ס להמשיך לשלב את הנאשם בתהליכי שיקום.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ז סיוון תש"פ, 09 יוני 2020, בהעדר הצדדים.